

Interview med Håkan Östlundh

Fortæl lidt om dit forfatterskab. Hvad fik dig til at begynde at skrive?

Jeg begyndte at skrive da jeg var meget ung. For mig var det en måde at forstå mig selv på, og det der skete omkring mig. Selvom jeg ikke forstod det dengang.

Hvordan skriver du? Skriver du koncentreret eller sporadisk?

Hvis jeg kan vælge, skriver jeg første udkast uden distraherende sideprojekter. Det tager gerne et halvt år. Efterfølgende tager det yderligere et halvt år at bearbejde første version frem til et trykkeklart manuskript. Jeg arbejder helst 6-14, 5-7 dage om ugen. Kortere i weekenderne.

Fortæl om dine tanker omkring det du skriver. Er der forskel på teknikker og tanker i de forskellige genrer du beskæftiger dig med?

Det er der sikkert. I krimien er det forbrydelsen og opklaringen som er motor. I en roman kan man gå andre veje. Min seneste bog på svensk er en roman som blandt andet handler om en forbrydelse. Det er måden den er fortalt på der gør den til en roman. Det er faktisk blevet en bog der deler vandene blandt kritikerne, en del hævder at det er en roman, mens andre hævder at det er en krimi. Hver genre har jo sine fordele og ulemper. I krimien har man stor frihed til igennem opklaringen at bruge statistikker, tekniske redegørelser og sociale overvejelser som let ville virke søgte i en roman. I romanen kan man dykke ned i karaktererne på en anden måde. I krimien må man jo være forsigtig med ikke at afsløre for meget for tidligt.

Hvad ser du som din største udfordring som forfatter?

At lave noget nyt hver gang. Nyt for mig altså, ikke litteraturhistorien. Især når man arbejder med en serie, er det jo vigtigt at finde en måde hvorpå man kan udvikle karaktererne og historien inden for seriens rammer, og ikke bare fylde en given sammenhæng ud med en ny intrigue. Jeg tror ikke det er skønlitterære forfatteres opgave at redde verden. I bedste fald kan det være vores opgave at vise læserne at verden er værd at redde.

Jeg ved at der er en lidt speciel historie om hvordan du blev opdaget og udgivet, fortæl om den.

Jeg debuterede allerede som attenårig, og der er en historie omkring det, men jeg antager at du hentyder til da jeg begyndte at skrive krimier i 00'erne? Jeg var lige blevet færdig med min første version af min første krimi, og havde taget det udskrevne manuskript med til stranden for at læse det igennem. Vinden fik fat i papirbunken, og blæste papirerne ud i havet og langs stranden. Efter noget tid dukkede der en mand op i badebukser med et par ark i hånden. Jeg var indstillet på skældud over henkastning, men manden viste sig at være forlægger på Ordfront. Han havde smuglæst, var blevet interesseret og ville gerne læse resten. Og sådan er det... Men i dag er han stoppet og jeg har skiftet forlag.

Kriminalromanens status er jo, trods popularitet blandt læserne, ikke så anset i de finkulturelle kredse. Hvordan ser du på det?

Jeg er holdt op med at spekulere over det. Jeg ved ikke hvordan det er i Danmark, men i Sverige virker det som om de elsker at hade os. Det er måske en enkel måde at fylde en kronik på hvis man er løbet tør for idéer.

Hvordan synes du selv en god krimi skal være?

Hvis der fandtes et enkelt svar på det, ville det være meget sørgeligt.

Hvad tror du det er som gør at svenske krimier bliver så populære i udlandet?

Sverige og svensk kultur har jo længe været populære i for eksempel Tyskland, som virker som porten til Europa for svensk litteratur. Lige netop med krimier er det måske noget af en Björn Borg-effekt eller Mankell?

Hvordan var dine tanker omkring Blod? Hvordan fik du idéen?

Det kan jeg ikke sige uden at afsløre for meget. Jeg kan bare sige at idéen er gammel, meget gammel.

Fortæl mere om Frederik Broman, hvad synes du henholdsvis bedst og værst om ved ham?

Jeg gjorde ham med vilje til en ret normal fyr, uden alkoholproblemer og sære interesser. Det gør jo samtidig at jeg må kæmpe mere for at gøre ham interessant for læseren. Med en speciel eller mere udflippet karakter får man mere gratis.

Hvordan kan det være at du valgte Gotland som skueplads?

Jeg og min familie skaffede et sommerhus dér for tolv år siden. Jeg indså hurtigt at det ville være en god arena for en kriminalroman. Desuden var den ubrugt - på det tidspunkt. I dag er vi nogle stykker som bruger øen i bøger.

Vil du vende tilbage til krimigenren nu efter Jag ska fånga en ängel?

Ja, jeg skriver som et bæst på den femte del af Broman-serien.

Hvad læser du selv helst?

Det er flere romaner end krimier. Jeg tror det giver mig mere som krimiforfatter at læse romaner.

Hvad var din yndlingsbog fra sidste år (2009)?

Dennis Lehane: Ett land i gryningen var en favorit. Jeg er ikke så glad for historiske romaner, men den her syntes jeg virkelig om.

Har du nogen 'guilty pleasure'-litteratur som du læser i smug?

Nej, men tanken er interessant. Kan man være litteraturbulimiker? Stræklæse lægeromaner en hel dag og efterfølgende straffe sig selv med Schopenhauer?

Du blogger, hvad er dine tanker omkring det? Er det for dig selv personligt, fordi du vil kommunikere med læserne eller for at opbygge dit varemærke som forfatter?

Tanken var at få et forum for tanker og idéer som ikke finder plads i bøgerne. Jeg må erkende at jeg har svært ved at komme ind i rytmen og formatet. Jeg tænker i lidt for lange linjer. Jeg overvejer at skrive en Coffee table-bog om mig selv i stedet.

Er der noget specielt som du gerne vil have dine danskere skal vide om dig og dine bøger?

At både jeg og bøgerne er rigtigt gode og værd at elske.